

Руководящим органом МОТ является Международная конференция труда, которая принимает международные трудовые нормы и определяет общую политику организации. Конференция созывается ежегодно. Каждые два года на ней принимается двухлетняя программа деятельности и бюджет МОТ, финансируемый государствами-членами. Конференция также является международным форумом, на котором обсуждаются глобальные социально-трудовые проблемы. Каждое государство-участник имеет право направить на Конференцию четырех делегатов: двух от правительств и по одному от представителей трудящихся и работодателей. Эти представители имеют право выступать и голосовать независимо друг от друга. Между ежегодными сессиями Конференции деятельностью МОТ руководит Административный совет, который состоит из 28 представителей правительства, 14 представителей трудящихся и 14 представителей работодателей.

Сотрудничество Украины с МОТ началось в 1954 году. Когда СССР приняла решение о вступлении в эту международную организацию. За годы своей независимости Украина постоянно ощущала помощь Международной организации труда по многим направлениям, в частности в реформировании социального обеспечения, в сфере охраны труда, ратификации и применении Конвенций. В течение всего времени МОТ предоставляла и предоставляет помощь правительству Украины в экспертной оценке законопроектов (экспертиза проекта Трудового кодекса), осуществлялись проекты, связанные с анализом состояния социальной политики, кризисного состояния рынка труда, развитием социального партнерства и др. Всего за годы независимости в Украине реализовано свыше 30 проектов и программ МОТ.

Пелюхня П. Р.
НТУ «ХПИ»

ПІРАТСТВО ЯК ПОРУШЕННЯ АВТОРСЬКИХ ТА СУМІЖНИХ ПРАВ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

Становлення «нової» ринкової економіки у всьому світі та у нашій країні, зокрема, веде до ускладнення господарських відносин та вимагає оновлення інститутів інтелектуальної власності. Стримкий розвиток технологій та розповсюдження Інтернету призвело до ряду проблем, які полягають у неспроможності одних осіб відстоювати свої права, неба-

жанні інших виплачувати їм винагороду за використання прав, пов'язаних з об'єктами авторського права та суміжних прав, та, звичайно, прагненні третіх осіб отримувати величезні прибутки від наведених суперечностей інтересів.

На даний час ця проблема в Україні вже вийшла далеко за межі суто охорони прав суб'єктів авторського права та суміжних прав, це вже стосується процвітання та розвитку культури держави. Бо, як свідчить аналіз зарубіжної та вітчизняної літератури, механізм регулювання та захисту прав інтелектуальної власності істотно впливає на об'єм ліцензійних договорів, конкурентній властивості суб'єктів господарства у всіх сферах.

Проблемі захисту прав інтелектуальної власності є актуальною, бов останні роки значно активізувалось прагнення нашої держави інтегруватися у світову спільноту (ЄС), у зв'язку з чим і посилюються вимоги до поставленої проблеми. Саме тут і виникає необхідність теоретичних досліджень цього явища, бо в вітчизняній правовій літературі поняття «піратство» є ще не достатньо розробленим та розкритим.

Сучасний рівень інтелектуального піратства можна вважати, по суті, однією з форм злочинного бізнесу. Про це свідчать обсяги його поширення та розміри завданої правовласникам шкоди. За даними МВС України, за рахунок даного правопорушення злочинці отримують прибуток у десятки мільйонів доларів США на рік. Отже, ці правопорушення шкодять не тільки суб'єктам авторського та суміжного прав, але і економіці України.

Відповідно до Закону України від 11 липня 2001 «Про внесення змін до Закону України «Про авторське право і суміжні права» піратство – опублікування, відтворення, введення на митну територію України, вивезення з митної території України і розповсюдження контрафактичних примірників творів. Таким чином, ознакою піратства є відтворення опублікованих творів або фонограм будь-яким способом для публічного розповсюдження без відповідного дозволу. Але у цифрову епоху, в якій ми живемо, нам не потрібно робити примірник твору. Ми можемо просто копіювати твори чи записи через Інтернет. Чи є це порушенням авторського права і суміжних прав піратством згідно із визначенням цього поняття в зазначеному Законі? Питання наразі лишається відкритим. Більш того, у ЗУ на сьогодні положення стосовно прокату не відображено у визначенні поняття піратства. Отже, ми можемо купити ліцензований продукт, не порушуючи авторських прав і суміжних прав, а потім здават

ийого в прокат необмежену кількість раз. Отже, через те, що немає ясно-го та чітко окресленого поняття піратства, ми зараз стикаємося з прога-линами у ЗУ.

Розвинуті країни, зрозумівши, масштаби негативних наслідків пі-ратства у сфері прав інтелектуальної власності, притримуються заходів, що діють не лише на національному, але й на міжнародному рівні. Так, Угода TRIPSБТОВ ст.61 зобов'язує сторони передбачити кримінальну відповідальність і покарання за піратське використання творів, що охо-роняються авторським правом. Покарання включає в себе тюремне ув'я-знення і досить серйозні штрафи. Але даний документ не діє в Україні.

Таким чином, можна зробити висновок, що піратство у сфері ав-торського та суміжного права можна розглядати в вузькому та широко-му розумінні. В вузькому – це законодавче визначення піратства: неза-конне виробництво та введення в обіг сааме контрафактних примірників творів, фонограм, відеограм, програм мовлення. У широкому розумінні – це порушення прав шляхом використання творів або об'єктів суміжних прав без дозволу суб'єктів у їх прав, при цьому основна мета такого ви-користання – отримання прибутку. Таким чином, в Україні піратство ві-значається в законодавстві у вузькому значенні, що призводить до про-галин та невизначеності в законодавстві.

Полищук О.
НТУ «ХПИ»

К МЕЖДУНАРОДНОМУ ДНЮ ПРАВ ЧЕЛОВЕКА

10 декабря каждого года международное сообщество отмечает День прав человека. Именно в этот день в 1948 году Генеральная Ассам-блея ООН приняла Всеобщую декларацию прав человека.

В Преамбуле Всеобщей декларации прав человека принимается во внимание:

признание достоинства, присущего всем членам человеческой се-мьи;

наличие равных и неотъемлемых прав является основой свободы, справедливости и всеобщего мира;

необходимость, чтобы права человека охранялись властью закона в целях обеспечения того, чтобы человек не был вынужден прибегать к восстанию против тирании и угнетения;